

Přehled porušení procesních práv

Skutečnostmi uvedenými v **článcích III. odst. 3 – 8 a IV. a V.** podání došlo k porušení zásady nullum crimen sine lege, které je garantováno v článku 39 Listiny základních práv a svobod („jen zákon stanoví, které jednání je trestným činem a jaký trest, jakož i jaké jiné újmy na právech nebo majetku lze za jeho spáchání uložit“). Je i porušením článku 7 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a svobod („nikdo nesmí být odsouzen za jednání nebo opomenutí, které v době, kdy bylo spácháno, nebylo podle vnitrostátního nebo mezinárodního práva trestným činem. Rovněž nesmí být uložen trest přísnější, než jaký bylo možno uložit v době spáchání trestného činu“).

Skutečnostmi uvedenými v **článku III. odst. 12 a odst. 17** došlo k porušení zásady nullum poena sine lege, které je garantováno v článku 39 Listiny základních práv a svobod (viz výše).

Skutečnostmi uvedenými v článku **XVI. odst. 16.1.** podání došlo k porušení presumpce nevinny resp. zásady in dubio pro reo, které je garantováno v článku 40 odst. 2 Listiny („každý, proti němuž je vedeno trestní řízení, je považován za nevinného, dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem soudu nebyla jeho vina vyslovena“). Viz náleží II. ÚS 1975/08 ze dne 12.1. 2009 („princip presumpce nevinny vyžaduje, aby to byl stát, kdo nese konkrétní důkazní břemeno; existují-li jakékoliv pochybnosti, je nutno je vyložit ve prospěch obviněného, ale naopak v jeho prospěch“). Též rozhodnutí ESLP Barbera a ostatní proti Španělsku ze dne 6.12. 1988, stížnost číslo 10590/83.

Skutečnostmi uvedenými v článku **XVI. odst. 16.2** podání došlo k porušení zákazu opomenutých důkazů, a tím i k porušení principu „rovnosti zbraní“, principu rovnosti před soudem podle čl. 1 Listiny základních práv a svobod („lidé jsou svobodní a rovni v důstojnosti a právech“) a čl. 6 odst. 3 Evropské úmluvy o lidských právech, jakož i práva na spravedlivý proces (náleží ÚS 182/02 ze dne 11.11. 2003).

Skutečnostmi uvedenými v článku **XVI. odst. 16.3** podání došlo k porušení práva na obhajobu, které je garantováno v článku 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod („obviněný má právo, aby mu byl poskytnut čas a možnost k přípravě obhajoby a aby se mohl hájit sám nebo prostřednictvím obhájce“) a dále v článku 6 odst. 3 písm. b) Evropské úmluvy („každý, kdo je obviněn z trestného činu, má tato minimální práva: (...) b) mít přiměřený čas a možnost k přípravě své obhajoby“).

Skutečnostmi uvedenými v článku **XVI. odst. 18.3 a 18.4** podání došlo k porušení práva na zákonného soudce (resp. vyšetření věci příslušným státním zástupcem), což je porušením článku 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod („nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci. Příslušnost soudu i soudce stanoví zákon“).